

Akademický rok 2018/2019

Bakalářská práce – posudek oponenta

Jméno a příjmení studenta: Natálie Balková

Název práce: Kontejner na vzdělávací materiál

Slovní hodnocení:

Úvodem mého hodnocení nebude samostatný přístup k práci, ani připravenost ke konzultacím. Toto hodnotit nemohu. Ale mohu hodnotit pružnost v odpovědích na mé doplňující otázky. V tomto ohledu byla studentka velmi flexibilní a komunikativní, takže by se dalo rozhodně říci, že mi doplnila neúplné základní informace v textové části své bakalářské práce.

Již zadání se mi zdá velmi zajímavé a po její obsahové stránce poměrně konkrétní, aby se dalo dobře uchopit a rozpracovat až do finálního výrobku. Vzdělávací části pro ty „nejmenší“ v našich galeriích opravdu velmi často chybějí, nebo spíše odvádějí pozornost od vlastních expozic, ba dokonce jsou nahrazovány velmi nezpůsobilými variantami „mateřského“ nábytku, např. pojízdnými židličkami apod. Je jasné, že není možné jakoukoliv expozici realizovat pro všechny věkové kategorie. Nicméně slečna Balková nastínila svůj pohled a možnosti takového přístupu.

V samotném zadání však spatřuji jeden z nejdůležitějších vnitřních rozporů. Použitelnost pro předškolní a ranně školní věk a použití „ekologických“ materiálů. Tento rozpor nevidím v samotné podstatě, ale ve formě, tedy ve váze výsledných kontejnerů. Z jedné strany se mi použití lakované překližky pro děti jeví jako velmi příjemné, možná právě i z toho důvodu, že se dřevem nyní velmi často pracuji. A právě větší váha těchto objektů, by pak měla být z hlediska možného sezení právě výhodou. Nicméně ze strany druhé. Po mém dotazu na váhu, která v bakalářské práci není uvedena, tj. 3kg, se mi zdá zatěžování dítěte zbytečné. A to i když by to bylo asi jen 1,5 kg bez vnitřního vybavení boxu. Bohužel si musíme představit zatížení nejen pouze zad, ale především jedné ruky a to znamená jednostranné zatížení zad. Také není zřetelně uvedeno, zda-li by dítě mělo v galerii překonávat výškové překážky, např. prahy dveří. Toto je ten materiálový paradox, se kterým se však studentka vyrovnala po svém.

Slečna Balková opomněla uvést základní kritéria výroby mobilního nábytku pro malé děti. Avšak proporce dětské postavy v rámci zachovala a krom tohoto tedy i mírně zaoblila rohy. Toto jsem bral v potaz jako velké plus.

Také výrobně-realizační část vidím jako velmi dobře řemeslně zpracovanou. A pokud mohu zohlednit i autorčin popis, který byl mimo text bakalářské práce, včetně uložení kol, považuji za plně splněnou část.

Avšak co se týká samotné konstrukce, mám velké výhrady k rozložení vnitřních částí vlastního boxu. Přímo nad kolečky (ze zadní části) se zřejmě měla vyskytovat právě z vrchu otevřená přihrádka na rychlé

odkládání věcí (tužek, pastelek apod.). Ta je nyní umístěna z přední strany. Tuto výhradu uvádím z toho důvodu, že by dítě i při neopatrném sedu svými 16ti až 24mi kg nemělo box ani trošičku nadzvednout a tím popojet, popř. úplně spadnout. Velmi dobře rozumím snaze o dobrou stohovatelnost a ta byla opravdu splněna na výbornou. No nicméně nemusela být přední noha řešena jako průběžná, ale mohla být nahrazena dvěma nezávislými rohovými nohami. U těch by se také v sedě na zemi (na ploštářku) kreslilo lépe, než u koleček, již jen kvůli mírně zkosenému „čelu“ boxu. Samosebou by pak museli vzniknout malé výřezy v odklopitelné desce, což však považuji za malý ústupek.

Velmi kladně na mě působí madlo z tvarovatelného textilního drátu. A jak sama autorka popisuje dětem se s boxem prý manipuluje výborně právě z tohoto důvodu. Bohužel jsem si pak sám musel zjistit vnější průměr kabelu, což je 5,5 mm. Tří žilová varianta má pak 6mm a čtyř žilová již sedm milimetrů v průměru. Z důvodů snadné tvarovatelnosti dvoužilové varianty tak dávám autorce v jejím výběru za pravdu.

Barevnost boxu je podle mého velmi dobře volena. Není vtíravá a také není bez pozornosti.

K celkovému vzezření boxu bych podotkl snad jen ještě větší zaoblení, tedy větší vnější radius rohů. Myslím, že by to boxu dalo příjemnějšího vzhledu. Co se týká použití plastových materiálů na těle boxu místo přírodních autorka rezolutně odmítá, ale samu možnost použití ohýbaných překližek nenastínila. Jejím největším trumfem tak bude velmi nízká pořizovací cena boxu a to i při výrobě velmi malého počtu kusů. A tak nechávám na každém zvláště, aby si na tuto otázku odpověděl sám.

Přidáním polštářku s protiskluzovou stranou (úpravou) tak ještě autorka podtrhuje propracovanost tématu a tak zadání a rozsah práce vidím jako splněná kritéria.

Bohužel textovou, tedy formální stránku zhlédávám jako velmi nedostatečnou. Byl jsem však poučen, že na základě smlouvy, mezi autorkou a galerií, vyplývá nutnost neuvedení, tedy nezveřejnění velmi důležitých údajů v bakalářské části. To je pro mě jako oponenta neopomenutelný fakt pro vypracování oponentského posudku. A tak smutně přiznávám, že můj posudek bude zřejmě stejně obsáhlý jako samotná obhajoba.

Aktuálnost tématu je nejen pro Ateliér produktového designu, ale obecně pro designérské obory nejsilnější stránkou díla a pokud bych se nemusel potýkat z nedostatečnou textovou a obrazovou částí, rozhodně bych navrhoval za výborně. Přínosem by snad mohl být úsměv dětí v galeriích a právě „hledání“ nových cest v běžných každodenních situacích.

Otázky k rozpravě:

Galerie má v některých místnostech poměrně vysoké prahy. Budou je děti přejíždět? Nebylo by vhodnější použití tlustších, či širších PVC obručí?

Není možné použít zejména v rozích boxu plastové nárazníky? Nebudou děti při projíždění užšími místy narážet do okolních věcí?

Z dnešního pohledu máte na dané téma již jiný názor? Nebo by jste nic neměnila? Budete i nadále pracovat s tématy pohybujiících se okolo nábytku pro děti?

Závěrečné hodnocení:

Práci doporučuji k obhajobě.

Návrh klasifikace:

C

Posudek vypracoval(a):

MgA. Miroslav Loprais

Datum: 2. 6. 2019

(podpis oponenta) – pouze v případě listinné formy posudku, elektronickou formu poslat, resp. vkládat do informačního systému vždy bez podpisu